

In memoriam

1.25 Drugi članki in sestavki

Janez Sagadin

V 92. letu starosti nas je zapustil redni profesor Univerze v Ljubljani dr. Janez Sagadin. Bil je najvidnejši predstavnik prav posebne generacije univerzitetnih profesorjev. Namreč, v obdobju med koncem petdesetih in koncem sedemdesetih let prejšnjega stoletja je prišla na oddelek za pedagogiko Filozofske fakultete generacija profesorjev, ki so bili pred akademsko kariero učitelji ali profesorji na osnovnih in srednjih šolah. Janez Sagadin je svojo pot začel kot učitelj matematike. Učiteljske izkušnje te generacije so prinesle v slovensko akademsko pedagogiko veliko preobrazbeno in ustvarjalno energijo. Začetnik te preobrazbe je bil prav profesor Janez Sagadin. Z njim je pedagogika v Sloveniji, seveda pa tudi v celi Jugoslaviji, dobila ustvarjalca trdne metodološke osnove za raziskovanje pedagoške prakse. Janez Sagadin v bogati akademski karieri ni le postavil temeljev metodologije pedagoškega raziskovanja, temveč je našo metodologijo dvignil na svetovno raven. Postavil je temelje za empirično raziskovanje pedagoške prakse in pomembno prispeval k celotni zgradbi pedagoške metodologije.

Njegovo znanstveno dela obsega več monografij in celo vrsto razprav, vendar se prav pri njegovih delih izraža posebno razmerje med kvaliteto in kvantiteto. Vsaka njegova razprava je vredna za deset drugih. Na področju pedagoške metodologije in posledično na celotnem področju pedagogike je prof. dr. Sagadin opravil tako veliko delo, da je še danes njegov znanstveni opus pomemben navdih za mlade generacije pedagogov.

Sagadin je bil tudi odličen predavatelj; njegova predavanja so bila takšna, da smo študentje takoj vse razumeli. Počasi in sistematično nam je razgrinjal poglede na celotno metodološko polje. Nikoli nam nič ni povedal, česar ni takoj tudi pojasnil. Lahkotnost, s katero je pojasnjeval tudi najtežje metodološke zakonitosti, je pri vsakem študentu zbujala živo zanimanje in razvijala motivacijo. Tako je predaval, da so študentje iz hvaležnosti prihajali na izpit dobro pripravljeni; nekateri celo odločeni, izpit opraviti brez napake.

Tretja značilnost profesorja Sagadina je njegov odnos do sodelavcev, študentov in pravzaprav vseh, s katerimi se je srečeval. Po svojem neskončnem potrpljenju ter kar neverjetno korektnem in kolegialnem odnosu do vseh je bil znan široko po univerzi in zunaj nje. Kot osebnost ga najbolje opisuje verz Simona Gregorčiča iz pesmi Življenje ni praznik: »Dolžan ni samó, kar veléva mu stan, kar môre, tó móž je storiti dolžán!« To se je videlo iz vsakega njegovega dejanja, iz vsake besede, geste in giba.

Spoštovani profesor Janez Sagadin, počivajte v miru, svetel spomin na vas se bo ohranil še dolga leta.

dr. Boris Kožuh